

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, în cauza penală, în privința lui

Scacun Alexandr XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 08.11.2016 pînă la 10.05.2017;

Instanța de apel de la 29.05.2017 pînă la 27.09.2017;

Instanța de recurs de la 22.11.2017 pînă la 26.12.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 10 mai 2017, Scacun Alexandr a fost recunoscut culpabil pe art. 201/1 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnat cu aplicarea dispozițiilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, la închisoare pe termen de doi ani, cu suspendarea în temeiul art. 90 Cod penal a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Potrivit sentinței Scacun Alexandr a fost condamnat pentru că, locuind împreună cu bunelul său Șahvorost Vasili în apartamentul nr. XX, din str. XXX, XX, sistematic, începând cu anul 2010, profitând de vârsta ultimului, de stare de neputință a lui din punct de vedere fizic, psihologic, manifestă lipsă de stimă și respect față de el, exprimându-se în adresa acestuia cu cuvinte necenzurate admițând și acțiuni violente față de bunelul său, respectiv, la începutului lunii septembrie 2016, acționând în mod intenționat, fiind în stare de ebrietate alcoolică, Scacun Alexandr a iscat un conflict cu bunelul său Șahvorost Vasili, numindu-1 cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i demnitatea, pricinuindu-i suferințe psihice, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii peste tot corpul și o lovitură cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 418D din 17.10.2016 leziuni corporale medii în formă de traumă bontă închisă a cutiei toracice manifestată prin fracturi de coaste pe stînga linia auxiliară 4 și 5 cu deplasare minimală, echimoză a pavilionului urechii stîngi, echimoză a umărului, brațului stîng și antebrațului, a mîinii stîngi cu excoriații, echimoză lombară, excoriații la cutia toracică, fiind constatate și fractura de col anatomic de humerus stîng în consolidare, ce au fost cauzate vu aproximativ 3-4 săptămâni pînă la examinarea radiologică, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 201/1 alin. (2) lit. c) Cod penal cu calificativele ” *violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății*”

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul, fără contestarea sentinței în latura constatării faptelor penale și încadrării lor juridice, precum și a pedepsei numite, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în beneficul statului de la inculpatul Scacun Alexandr a sumei de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 418D din 17.10.2016, or, potrivit dispozițiilor art. art. 227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul procurorului cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpatul Scacun Alexandr și-a recunoscut integral vinovăția atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii faptei imputate, împrejurările cărora expuse de el coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod pr. penală, din punct de vedere al concluziei, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește.

Respectiv, ținând cont de faptul, că probele verbale și material scrise, detaliat sunt redată în conținutul hotărârii atacate, instanța de apel a conchis inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte temeinicia sentinței nici nu a fost contestată.

În ce privește solicitarea procurorului de încasare de la inculpatul Scacun Alexandr a cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale cu întocmirea raportului în acest sens, urmează a fi respinsă, reieșind din obligația pozitivă a statului, în sensul art. 6 par. 2 a Convenției, prin intermediul OUP de a demonstra în sensul art. art. 24 și 56 Cod de procedură penală vinovăția persoanei, fiindu-le atribuită în sensul art. art. 96 - 97 Cod de procedură penală sarcina probațiunii, persoana acuzată de un delict beneficiind de ”presumpția nevinovăției”, stipulată la art. 8 Cod pr. penală, fiind liberată de obligația de ași demonstra nevinovăția.

Totodată, instanța de apel a reținut dispozițiile art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod pr. penală potrivit căror ”expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale”, alin. (2) aceleiași norme stipulând, că ”plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

De rând cu aceasta Colegiul reține și dispozițiile art. 15 alin. (1) a Legii RM nr. 1086 din 23.06.2000 Cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărei „Expertiza judiciară se efectuează la ordonarea organului de urmărire penală, a procurorului, a organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravențiile administrative, a instanței judecătorești din oficiu sau la cererea părților, în conformitate cu legislația de procedură penală, de procedură civilă, legislația cu privire la contravențiile administrative și cu prezenta lege.

Astfel ținând cont de faptul, că expertiză medico-legală nr. 418 D din 17.10.2017 (f.d. 22-23) a fost ordonată de către OUP în vederea constatării leziunilor corporale pricinuite părții vătămate ca urmare a aplicării violenței domestice față de el, ce a influențat la încadrarea juridică a faptei, făcând parte din acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii care este pusă în sarcina părții acuzării, Colegiul consideră nefondată solicitarea apelantei referitor la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 57 lei, dispozițiile art. 142 alin. (2) Cod pr. penală potrivit căror *”părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept să înainteze cerere despre efectuarea expertizei pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”*, precum și dispozițiile Legii nominalizate mai sus ce se referă la efectuarea expertizei la cererea părților și pe cont propriu, sunt inaplicabile cazului din speță, referindu-se la alte împrejurări, decât cele reținute mai sus

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia în latura cheltuielilor de judecată cu încasarea în contul statului de la Scacun Alexandr a cheltuielilor de judecată în suma de 57 lei. Recurentul invocă dezacordul deciziei instanței de apel privind neîncasarea în mod solidar de la Scacun Alexandr în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 57 lei. Potrivit art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, se indică că, din inițiativa proprie și pe cont propriu sunt în drept să înainteze cerere despre efectuarea expertizei. Totodată, potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, greșit instanța de apel nu a încasat de la Scacun Alexandr în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 57 lei.

Prin urmare, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiat acest argument, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția în această parte, care a fost expusă pe larg la pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a

procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Iar potrivit alin. (2) aceluiași articol, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Suma de 57 lei solicitată de procuror ca să fie încasată de la inculpat în folosul statului constituie suma care a fost suportată pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 418 D din 17.10.2017 (f.d. 22-23).

Potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale. Dispoziție alin. (2) aceleiași norme stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, în cauza penală, în privința lui **Scacun Alexandr XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicat integral la **26 decembrie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan